

WEEKBLAD

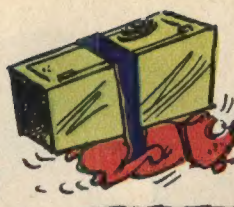
POP

Nr. 36

7 sept. 1968
35 ct. per week,
losse nrs. 45ct.
België 7 fr.

VIDOCQ en de koning van de onderwereld

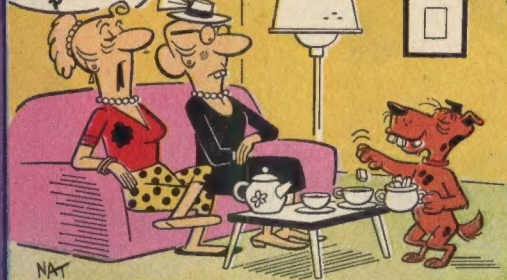

SPORTVERRUWING

In Saigon werd een doelverdediger het veld uitgestuurd omdat hij behalve zijn zakdoek en beenbeschermers ook... een pistool op het lijf droeg. De sportieve bangerd verklaarde angst te hebben voor het ruwe spel van zijn tegenstanders. De scheidsrechter zag dat het pistool was geladen, zekerde het en stak het met een verheugde glimlach op 't ge-laat tussen zijn broekband. „Hij hoeft maar bang te zijn voor elf kerels; ik voor tweeëntwintig,” voerde de hand-haver van de voetbalwetten aan.

ENGELBERT, WAT HADDEN WE AFGESPROKEN

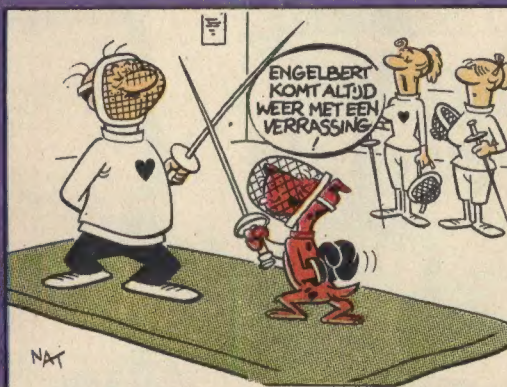
Mogen we een kleine suggestie geven om PEP nog beter te maken? Plaats iets over muziekinstrumenten uit India. Machtig mooi!

Erik Gomperts en Karel Waterman, Epe

MIS

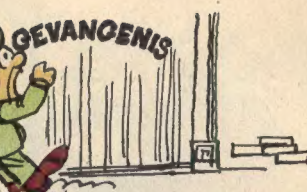
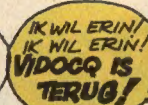
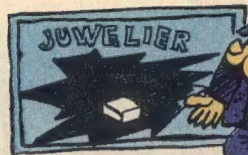
Volgens mij hebben jullie een afschuwelijke vergissing gemaakt met de PEPplaat in PEP 28 van Walter Godefroot. Dat is Godefroot niet, maar Klaas Flandria van Leuven-Sport. Het staat nota bene op zijn trui.

Paul van der Voort, Alkmaar

de SKBLLLLZ

LSD

In PEP 25 stond dat Paul Mc. Cartney het liedje „Lucy in the Sky with Diamonds” schreef naar aanleiding van een tekening die zijn zoontje had meegebracht. In werkelijkheid heeft het liedje deze titel omdat de eerste letters van de titel het woord LSD vormen. Zoals u weet is dat een bekend verdovend middel.

Bert van Essen, Voorburg

Hoewel het een het ander niet uitsluit, ontkent Paul het woordgrapje dat hij hem toedicht.

HOE-HOE

Ik zou u willen vragen hoe je aan het origineel van zo'n indianenplaat kunt komen zoals in PEP 19 tot en met 24 staan. Kunt u niet weer zo'n prijsvraag maken waarbij originele tekeningen als prijzen worden gegeven?

F. v. d. Plas, Breda
Misschien.

Maastricht

Limburgers in het algemeen en Maastrichtenaars in het bijzonder zijn tamelijk chauvinistisch, zegt Johan van de Velde in PEP 22. En wat zijn Hollanders dan wel, beste Johan? Over het algemeen moeten de Hollanders toch ook niets van de Limburgers hebben? De enige Limburgse club die in PEP heeft gestaan, is MVV. Misschien heb jij nog wel meer tegen Limburg dan PEP zelf!

Anke Vriens, Maastricht

In het begin van het verhaal van Ravian zitten twee afstotende fouten, te weten: 1. Er staat: „In een villa op een planeet van de dubbelster Arcturus...” Als astronomieliefhebber meen ik te mogen opmerken dat Arcturus helemaal geen dubbelster is. 2. Ravian zegt: „Pfff, vijf minuten om duizenden lichtjaren af te leggen.” In de mening dat dit de afstand Arcturus-Aarde betreft, maak ik u er attent op dat Arcturus eenenveertig lichtjaren van de aarde afstaat.

Bertho Driever, Wageningen

1. Inderdaad, Arcturus of Boötis gaat eenzaam door het heelal. 2. Ravian moest helemaal niet naar de aarde.

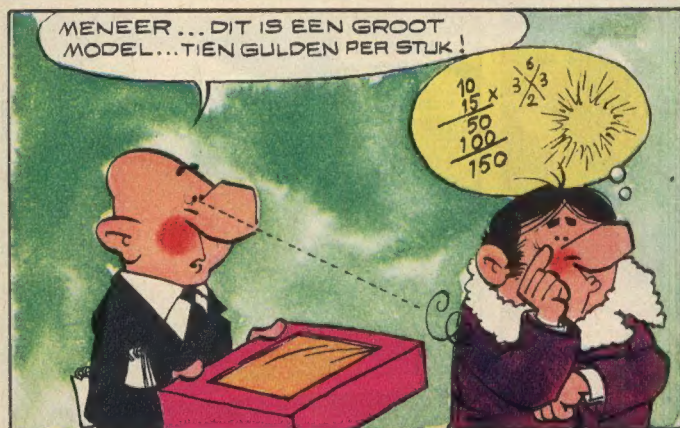
PEP

KNAL GOED

DEZE WEEK

STRIPS	PAG.
Asterix	4
Vidocq	6
Tangy	12
Robber	14
Vaillant	18
Blueberry	20
Agent 327	24
Blake en Mortimer	26
Lucky Luke	30
HONKBAL	10
MATRA	16
DE ROEP VAN DE WILDERNIS, door Jack London	22
PEPPERS	28

© 1968 Ed. Lombard

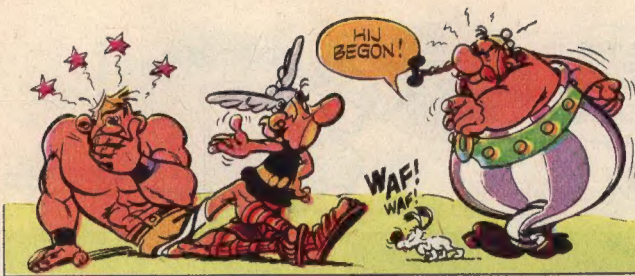

20

* WAAR HEB IK DIT NOU WEER AAN TE DANKEN?

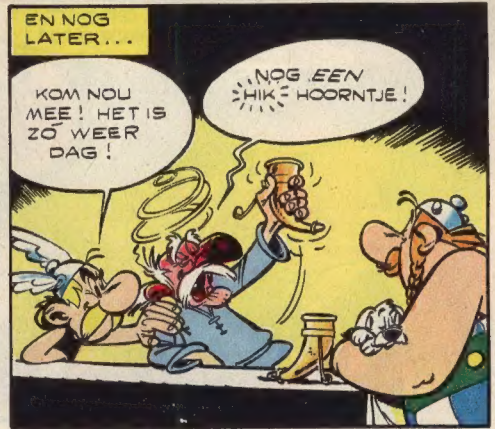
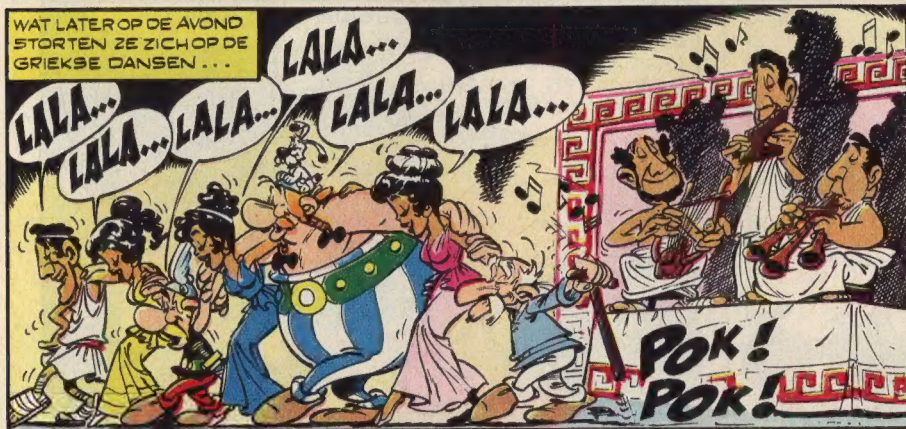
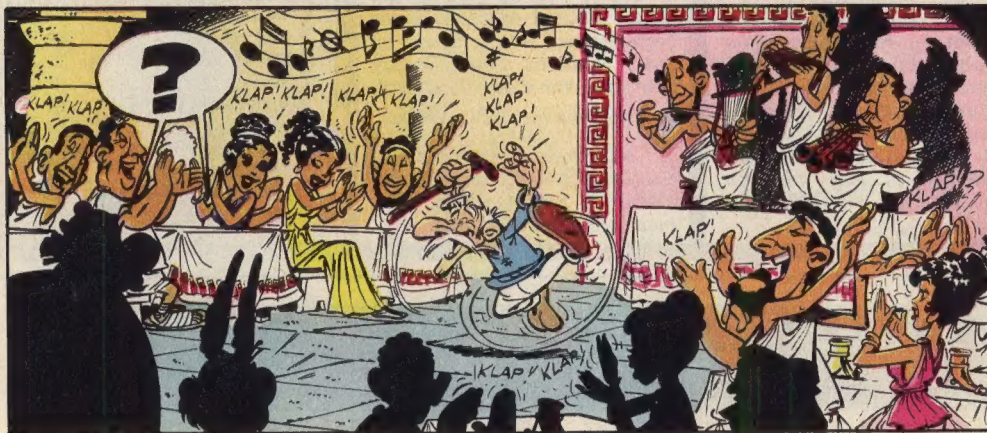
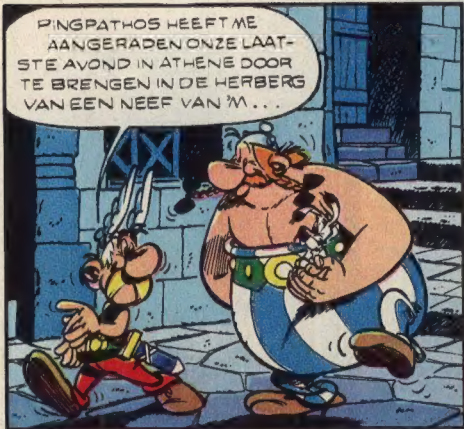
van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvanger (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Attenti: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille

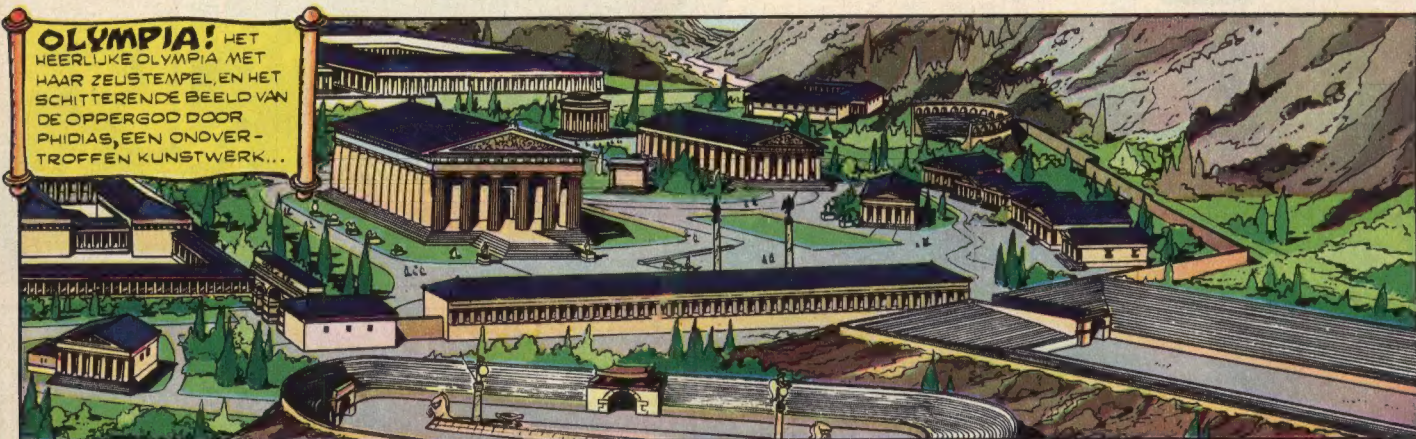
TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

OLYMPISCHE SPELEN

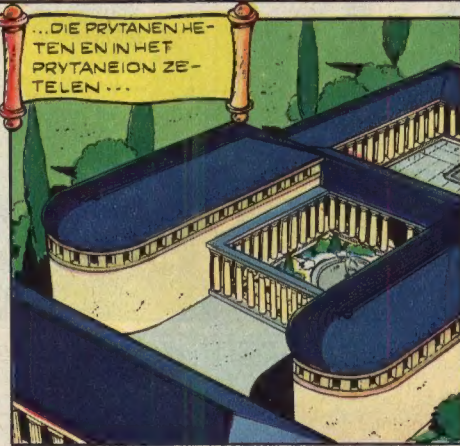
Onder leiding van hun gids maken de Galliërs een toeristische trip door Athene met tot besluit een lekker etentje bij 'n neef van Pingpathos. De laatste avond is inmiddels alweer aangebroken...

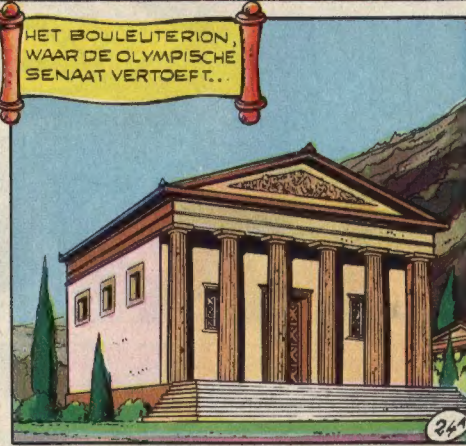
OLYMPIA! HET HEERLIJKE OLYMPIA MET HAAR ZEUSTEMPELEN, HET SCHITTERENDE BEELD VAN DE OPPERGOD DOOR PHIDIAS, EEN ONDOVER-TROFFEN KUNSTWERK...

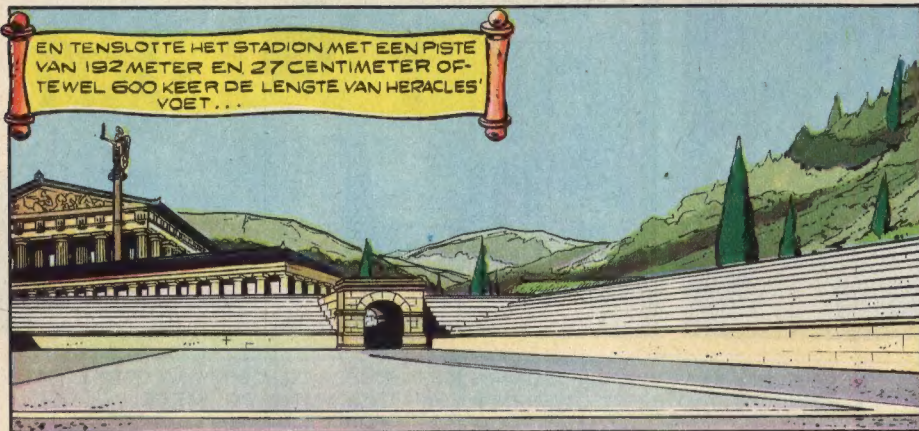
...DAAR ZETELN IN 'T HELLANODIKEON DE IOHELLANODIKES DIE BELAST ZIJN MET DE ORGANISATIE VAN DE SPELEN; ZE ZIJN GEKOZEN DOOR DE MAGISTRATEN VAN ELIS...

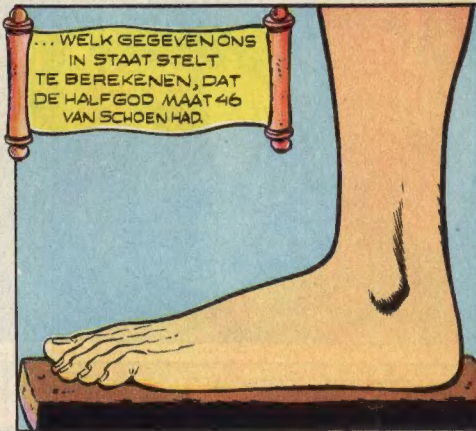
...DIE PRYTANEN HETEN EN IN HET PRYTANEION ZETELN...

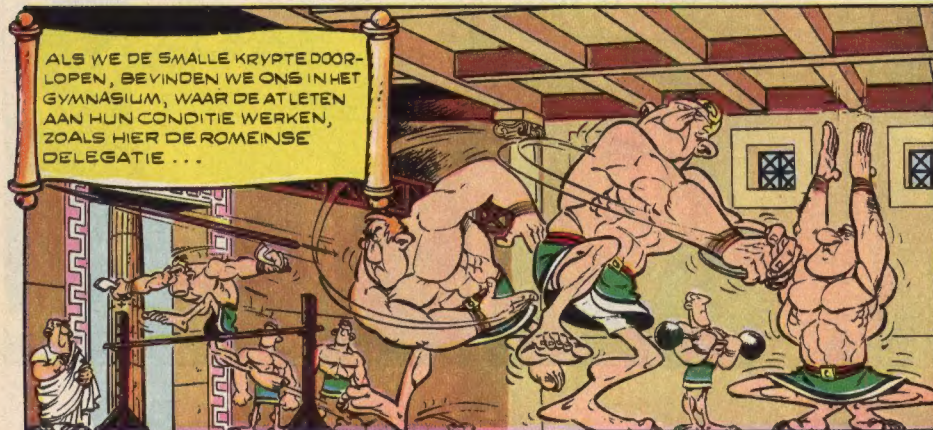
HET BOULEUTERION, WAAR DE OLYMPISCHE SENAAAT VERTOEF T...

EN TENSLOTTE HET STADION MET EEN PISTE VAN 192 METER EN 27 CENTIMETER OF TEWEL 600 KEER DE LENGTE VAN HERACLES' VOET...

...WELK GEGEVEN ONS IN STAAT STELT TE BEREKENEN, DAT DE HALFGOD MAAT 46 VAN SCHOEN HAD.

ALS WE DE SMALLE KRYPTEDOORLOPEN, BEVINDEN WE ONS IN HET GYMNASIUM, WAAR DE ATLETEN AAN HUN CONDITIE WERKEN, ZOALS HIER DE ROMEINSE DELEGATIE...

SCHRIJF HET ALLEMAAL MAAR OP JE BUIK! WE MAKEN GEEN SCHIJN VAN KANS!

LÂ MIJ MAAR WEER VEGEN...

© 1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD

Vidocq

DOOR
TIM MARAN
EN
HANS G. KRESSE

EN DE KONING VAN DE ONDERWERELD

IN EEN ACHTERBUURT VAN
PARIJS REGEERT DE "VODDE-
BAAL", DE ONGEKROONDE
KONING VAN DE ONDERWERELD,
MET HARDE HAND....

D'RUIT,
ZWIJNEN!

DE VODDEBAAL IS
WEER BEZIG!

SMEERLAPPEN!

TOK!

LEVER ME ZOETS NIET
NÔG-ES!!

...EN IK HEB WEL GENOEG
GEZIEN!

EEN HALF UUR LATER....
OP HET HOOFDBUREAU
VAN DE POLITIE....

U HEEFT ME LATEN
ROEPEN, MONSIEUR
HENRI?

JA, FRANÇOIS, GASTON KOMT ME
NET VERTELLEN DAT DE VODDEBAAL
WEER BEZIG IS GEWEEST!

HIJ HEEFT TONI, PIERRE MET
'T BAKKES EN KLEINE FRANS MET
DE KOPPEN TEGEN MEKAAR GESLA-
GEN BIJ DE KROEG VAN SCHELE
LOUIS!

PRECIES! MAAR VANNACHT IS DAAR
OÖK AL IEMAND NEERGESLAGEN EN
BEROOFD! HIJ HAD OÖK EEN BLOE-
DENDE HOOFDWOND... DUS DENK
IK DAT....

EEN BLOEDENDE HOOFDWOND, ZEGT U?!
AHA! DAN WEET IK WEL WIE DE
DADERS ZIJN!

EHH... WAT BEDOEL
JE, VIDOCQ?! IS HET
DAN NIET DE
VODDEBAAL??

HEH-HEH! TILLIERS IS VANMORGEN MET Z'N HELE FAMILIE EN Z'N BEDIENDEN VOOR 'N PAAR WEKEN OP REIS GEGAAN! WE WACHTEN TWEE DAGEN... VOOR DE VEILIGHEID, VAT JE, EN DAN...

GOED BEKEKEN, VODDEBAAL!
DAT WORDT 'N MAKKIE!

DE VRIJGELATEN GEVANGENE LICHT VIDOCQ ONMIDDELIJK IN...
GOED WERK, LATOUR! HAAL JE MAKERS, WE KUNNEN BEGINNEN!

EN ZO, LATER...

JONGENS, IK HEB 'N MOOI KLUSJE VOOR JULLIE! INBREKEN IN DE VILLA VAN TILLIERS! VANNACHT NOG!

GRAAG!
HOE EÉRDER
HOE LIEVER!

WACHT-ES EVEN! DENK AAN DE AFSPRAAK!
ALS IEMAND VAN JULLIE OOK MAAR IETS IN Z'N EIGEN ZAK PROBEERT TE STEKEN, GAAT HIJ TERUG NAAR 'T GEVANG!

JULLIE BRENGEN DE BUIT NAAR EEN ADRES DAT IK NOG ZAL OP-GEVEN! EN ALS JULLIE DIT ZAAK-JE NETJES OPKNAPPEN KRIJGEN JULLIE NOG 'N BELONING OÖK!

DIE AVOND LIGT DE VILLA VAN TILLIERS ER SCHIJNBAAR VERLATEN BIJ... SCHIJNBAAR! WANT AAN DE ACHTERZIJDE HEERST EEN BEDRIJFJIGE DRUKTE!

PFFFF! HOE VAAK SJOUWEN WE NU AL HEEN EN WEER?

NOOT GEWETEN DAT GOUD EN ZILVER ZO ZWAAR WAREN!

BAH! ALS VIDOCQ NOG-ES WAT WEET...!

DIT IS GEEN INBREKEN MEER...

...DIT IS EEN VERHUIZING!!

TWEE AVONDEN LATER...

GEEN KIP TE ZIEN!
HEH-HEH-HEH! HÉ, KRAKER!
GA DAAR EENS 'N RAAM OPENZETTEN!

GEBEURD, VODDEBAAL!

KOM OP, JONGENS!
HIER MOET JE WEZEN,
HIER MOET JE ZIJN!

WORDT VERVOLGD

Boven: Actiefoto van Rudy Don, die in 1967 werd gekozen tot de beste werper. De werper is bij honkbal belangrijk. Vaak hangt het van zijn tactiek af of een wedstrijd gewonnen of verloren wordt.

SPORT

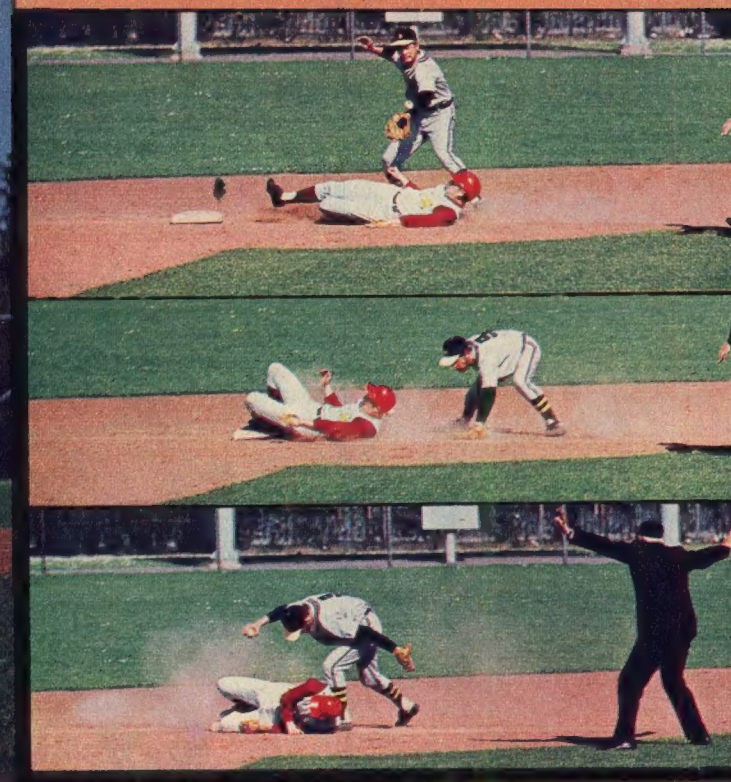
VOOR

KNUPPELAARS

Bij een belangrijke honkbalwedstrijd in een van de twintig grote steden van Amerika — „Baseball” noemen ze het daar — zit al gauw zo'n honderdduizend man publiek in het speciaal voor deze sport gebouwde stadion. Of stadion, eigenlijk lijkt het meer op een enorme kermis. Vóór het grote spektakel begint en de fans hun kelen schor schreeuwen, is aan alle toeschouwers al een grandioze show aangeboden met beatbands en majorettes, afgewisseld met een optreden

voor de stadion-microfoon van een beroemde zanger of komiek. Op het in bijna ieder stadion aanwezige geweldige elektronische scorebord, waarop tijdens de wedstrijd alles wat gebeurt wordt vastgelegd, worden in enorme lichtletters grappen geprojecteerd, die keer op keer een daverend lachen uitlokken. Een enorm spektakel dus, en probeer dan maar als nuchtere Nederlander eens, de eerste de beste Amerikaanse toerist te vertellen dat er ook in Nederland

Rechts: Een van de meest markante honkballers op de Nederlandse velden is Simon Arrindell. In 1966 kreeg hij de „Ballink medaille” voor het grootste aantal homeruns in één seizoen. Simon Arrindell is lid van het Nederlandse honkbalteam.

De sliding is een veelgebruikte en spectaculaire manier om snel op een honk te komen. Hier zie je zo'n actie, zoals dit door onze fotograaf Guus de Jong in drie opeenvolgende fasen werd gefotografeerd.

gehonkbald wordt. Vertel maar eens dat het Nederlandse honkbalnegental al jarenlang het beste team van Europa is. Die Amerikaan zal je verbaasd en een tikkeltje wantrouwend aankijken en zeggen dat hij echt niet wist dat de nationale sport van Amerika ook in Europa wordt beoefend. Vraag hem dan hoe hij denkt over onze meestbeoefende sport voetbal, en hij zal zeggen: „Geen on aardig spel, maar de bal is te groot en bovendien, tegen een bal hoor je niet te schoppen. Je hoort een speciale handschoen te dragen waarmee je de bal kunt vangen en je hebt een houten knuppel nodig om die bal ver weg te slaan!” Het verschil in populariteit in Nederland tussen het schoppen tegen een leren bal en het vangen van de kleine keiharde leren honkbal, die de tegenpartij soms wel honderd meter wegslaat door een zwiepende uithaal van de knuppel, dat verschil heeft een voor de hand liggende verklaring. Want terwijl Amerikaanse jongens op hun zesde jaar al spelen in een van de vele honkbalcompetities, leren Nederlandse jongens van dezelfde leeftijd om hun voeten te gebruiken en vooral niet met hun handen aan een bal te komen. Maar omdat het echt niet alleen de jongens aan de andere kant van de oceaan zijn, die proberen de vier kussens van een bijna driehoekig honkbalveld af te lopen, daarom moet de honkballerij toch wel iets bijzonders bieden. Geld kan het niet zijn, want in tegenstelling tot de harde en stoere Amerikaanse honkballers met hun jaarsalarissen die tot \$125.000 kunnen oplopen, zijn de honkballers in Nederland pure amateurs. Wat is het dan, dat bijzondere aan deze echt mannelijke sport? Sensatie? De spanning die spelers en toeschouwers in het honkbalstadion van Haarlem — het mooiste van Europa en met zijn geweldige lichtmasten ook geschikt voor avondwedstrijden — op sommige momenten ademloos doet toekijken en even later weer luid juichend doet opspringen? Precies, dat is het aantrekkelijke van de honkballersport: spanning en ongekende sensatie als de beslissingen van de hoofdscheidsrechter fel worden aangevallen door de coach van een van de beide teams. Wilde tonelen als een van de spelers met een snoekduik of een moedige „sliding” nog net een honk probeert te bereiken, waar iemand van de tegenpartij hem al opwacht om hem met de bal in zijn handschoen uit te tikken, waarbij het lang niet altijd zachtzinnig toegaat. Honkbal, een harde maar eerlijke sport. Niet geschikt voor zachte eitjes, maar wel voor de jongens met durf, doorzettingsvermogen en een ijzersterke mentaliteit. Een sport ook die zo moeilijk is, dat je er de eerste keer lang niet alles van begrijpt. Maar na die allereerste keer ben je dan ook voor altijd verloren, je hebt „het” ondergaan — de honkballersport zal je nooit meer loslaten!

Links: Han Urbanus (rechts) is een bijna magische naam in de honkbalwereld. Meer dan twintig jaar is hij — eerst als topspeler, daarna als trainer — reeds bij het Nederlandse honkbal betrokken.

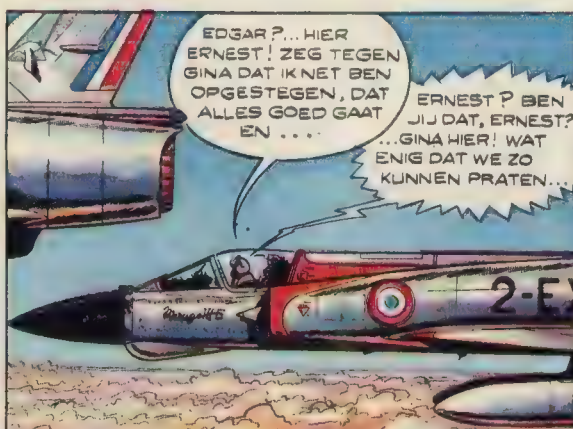
MICK TANGY

De Grote oversteek naar Groenland is begonnen. De onnozele Laverdure speelt, zonder ook maar iets te vermoeden, de hoofdrol in 'een afschuwelijk komplot...

HALLO... HALLO, IK ROEP LIMA ALPHA BRAVO OP... HALLO... LIMA ALPHA BRAVO, HOORT U MIJ?

HALLO... HIER LIMA ALPHA BRAVO... LOUD AND CLEAR... WIE BENT U?

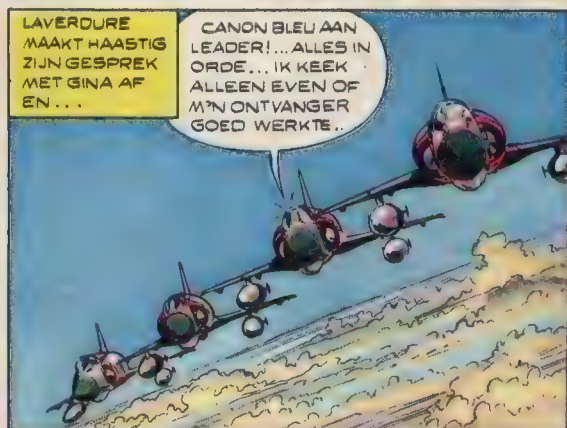
EDGAR?... HIER ERNEST! ZEG TEGEN GINA DAT IK NET BEN OPGESTEGEN, DAT ALLES GOED GAAT EN...

ERNEST? BEN JIJ DAT, ERNEST?... GINA HIER! WAT ENIG DAT WE ZO KUNNEN PRATEN...

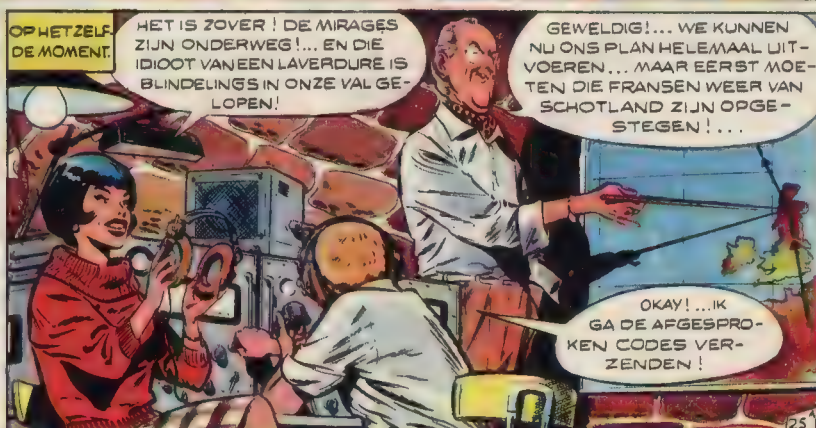
TANGY WORDT KWAAD...

HALLO?... HALLO? LEADER AAN CANON BLEU!... VERDRAAD MAN, WAT ZIT JE TOCH MET DIE RADIO TE DOEN?... WAAROM VERBREEK JE ONZE VERBINDING?

LAVERDURE MAAKT HAASTIG ZIJN GESPREK MET GINA AF EN...

CANON BLEU AAN LEADER!... ALLES IN ORDE... IK KEEK ALLEEN EVEN OF M'N ONTVANGER GOED WERKTE...

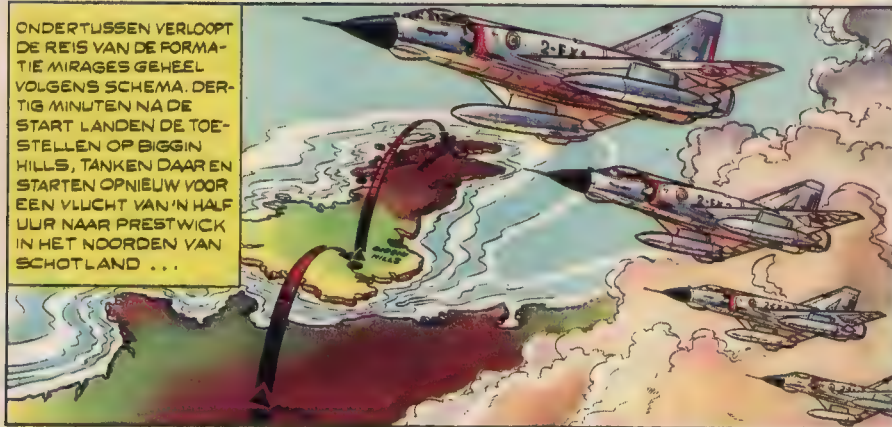

OP HET ZELFDE MOMENT...

HET IS ZOVER! DE MIRAGES ZIJN ONDERWEG!... EN DIE IDIOOT VAN EEN LAVERDURE IS BLINDELINGS IN ONZE VAL GELOPEN!

GEWELDIG!... WE KUNNEN NU ONS PLAN HELEMAAL UITVOEREN... MAAR EERST MOETEN DIE FRANSSEN WEER VAN SCHOTLAND ZIJN OPGESTEGEN!...

OKAY!... IK GA DE AFGESPROKEN CODES VERZENDEN!

ONDERTUSSEN VERLOOPT DE REIS VAN DE FORMATIE MIRAGES GEHEEL VOLGENS SCHEMA. DERTIG MINUTEN NADE START LANDEN DE TOESTELLEN OP BIGGIN HILLS, TANKEN DAAR EN STARTEN OPNIEUW VOOR EEN VLUCHT VAN 'N HALF UUR NAAR PRESTWICK IN HET NOORDEN VAN SCHOTLAND...

DAAR WORDT OPNIEUW GETANKT EN VEERTIG MINUTEN LATER, OM TIEN UUR IN DE OCHTEND, STIJGEN DE VIER MIRAGES WEER OP, NU VOOR EEN VLUCHT OVER DE OCEAAN...

IK HEB GEEN CONTACT MEER DURVEN ZOEKEN MET GINA... IK ZAL HET ONDERWEG PROBEREN, ZE ZAL WEL VERSCHRIKKELIJK ONGERUST ZIJN!

EEN HALF UUR LATER...

VERDRAAD... WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?... DIE IDIOOT VAN EEN LAVERDURE SPEELT STOMMETJE!... ZOU ER IETS GEBEURD ZIJN?

STIL!

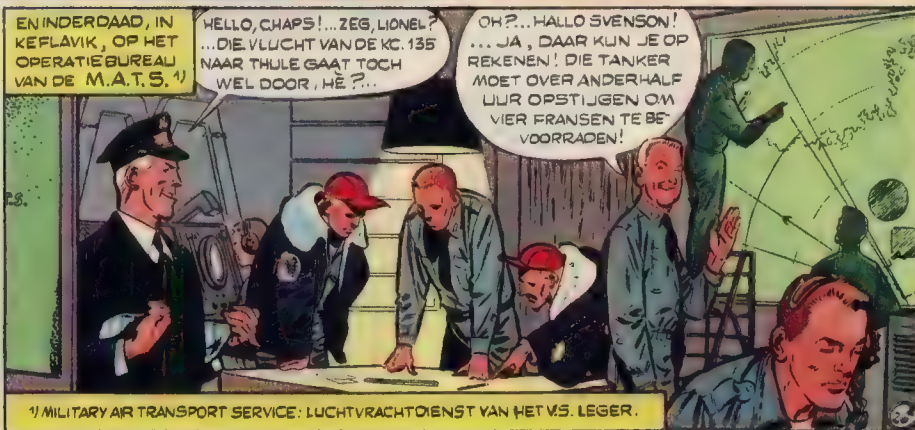
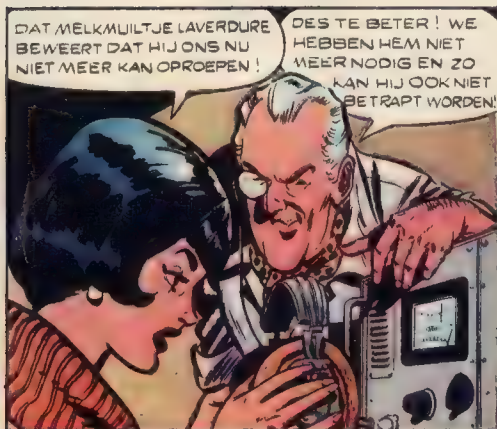

JA! HIJ ROEPT ME OP!... HIJ DURFDE NIET EERDER... ZE ZIJN NU OP WEG NAAR REIKJAVIK WAAR ZE OM 11 UUR ZULLEN LANDEN, OM 3 UUR VERTREKKEN ZE WEER.

PRACHTIG!

GEVAAR OP GROENLAND

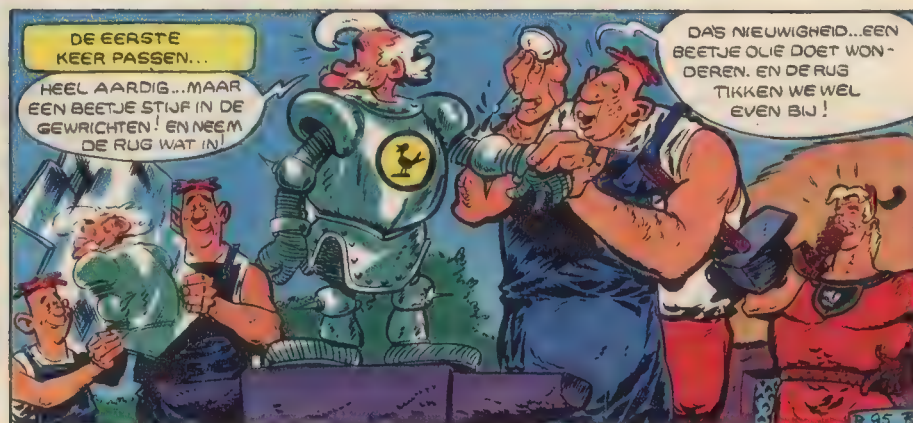
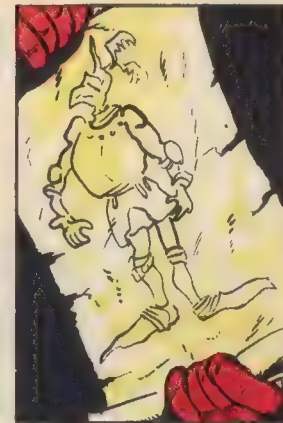
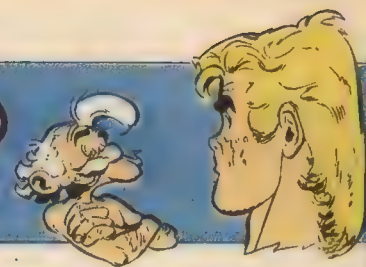
DOOR LORENZO EN J.M. CHARLIER

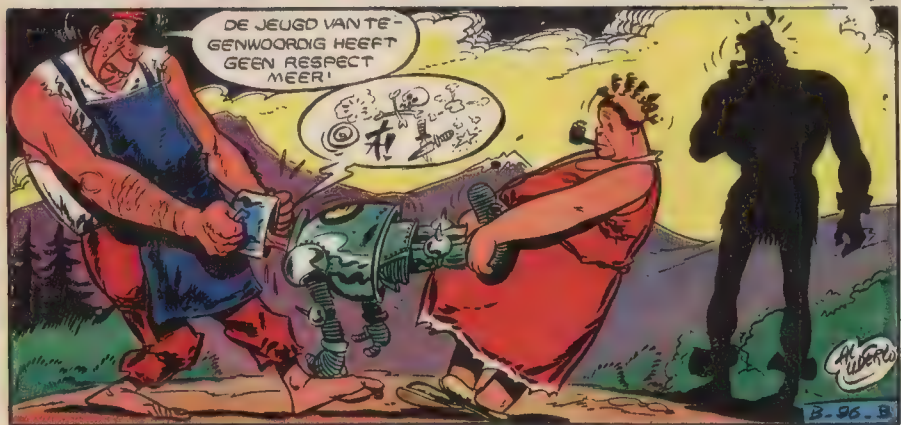
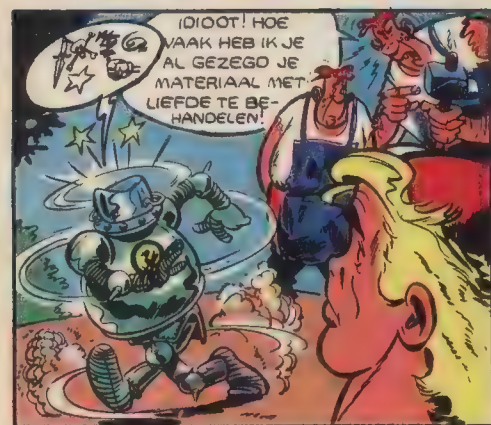
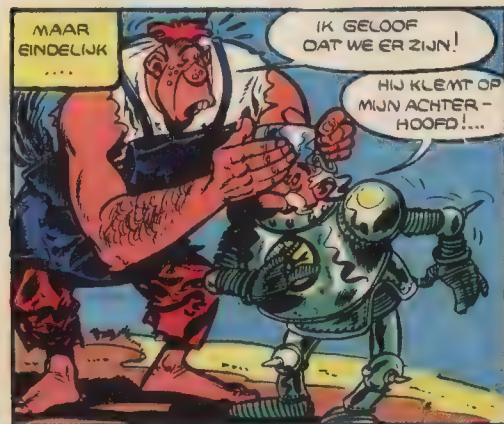
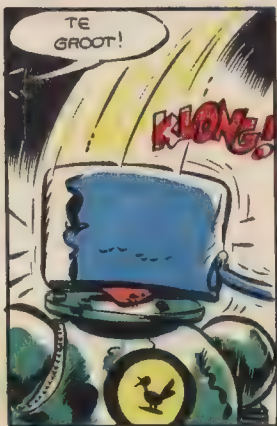
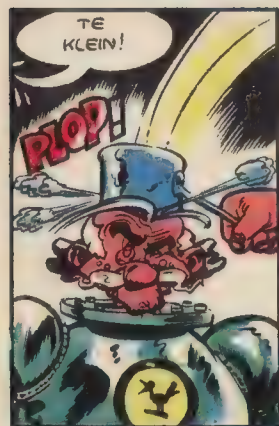
WORDT VERVOLGD

'T WORDT TIJD — ZO VINDT BAAS BIJL OP EEN VROEGE MORGEN — DAT ROBBER EN HIJ TEN STRIDE TREKKEN TEGEN DE VERWENSTE BARON, DE EDELMAN DIE EEN TIRAN IS VOOR Z'N ONDERDANEN

Robber

en de VERWENSTE BARON

© 1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD

DIE MATRA ZANDVOORTEREN

„Met Jackie Stewart aan het stuur is deze wagen een bedreiging voor de Lotus-Fords van Jim Clark en Phil Hill.“ Deze optimistische volzin kwam uit de praatgrage mond van Ken Tyrrell, stalbaas van Matra International, kort na zijn terugkomst in februari uit Kyalami (Z.-Afrika), waar de Franse bolide met de nieuwe Ford-Cosworth V8 extreem zware beproevingen glansrijk had doorstaan. Het was geen bluf van de snelheidminnende houthandelaar. Maar wat heeft hij lang op de bevestiging van zijn prognose moeten wachten! In de Grote Prijs van Zuid-Afrika viel Jack in derde positie uit, na rondenlang het veld te hebben angevoerd. De Matra-Ford — succesvol in de Formule-II-klasse — bleek toen nog niet rijp voor het supergeweld in Formule-I-races. In Madrid raakte Schotse Jack in de training geblesseerd, waardoor hij de Grand Prix van Spanje en Monaco als toeschouwer moest volgen. In België zou hij Tyrrells woorden dan toch eindelijk waarmaken. En het lukte... bijna. Regelrecht naar de zege sturend, kwam hij in de laatste ronde een armzalige slok benzine tekort en verloor... Maar dan, Zandvoort 23 juni 1968: over het kletsnatte circuit dat zich door de, in regengordijnen gehulde, duinen slingert, jilt een kleine lichtblauwe monoposto, luidruchtig, ongrijpbaar en ongenaakbaar naar een onbedreigde zege. Aan het stuurwiel ligt een laconieke piloot met een kleurrijke Schotse „tartan-band“ om de witte helm: Jackie Stewart. De bolide: Ken Tyrrells Matra-International met Ford-Cosworth V8-motor! Ruim anderhalve minuut daarachter — glorieus tweede — nog zo'n slanke blauwe flits. Warempel alweer een Matra, en ditmaal volledig Frans met een gloednieuwe en imposante Matra-twaalfcilindermotor en een volbloed Fransman aan het roer, de 30-jarige Jean Pierre Beltoise. Matra imponeerde de wereld. Het pijnsnel naar de top van het race-circus geschoten Franse merk heeft

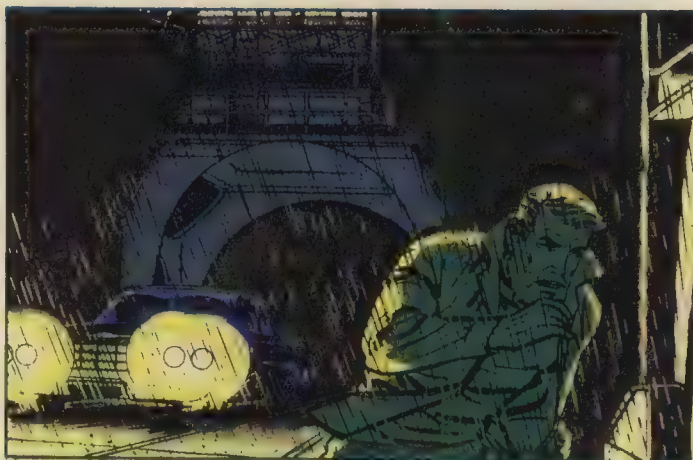
tot verbazing van iedereen en tot vreugde van generaal De Gaulle, zijn visitekaartje nadrukkelijk gepresenteerd. De snelste van de Zandvoortse Matra's 1 en 2 is waarschijnlijk de volledig Franse bolide met de in eigen huis gebouwde Matra V-12. Beltoise liet in Zandvoort de snelste rondetijd voor zich afdrucken met een gemiddelde van 142,524 km/uur. Een zeer potente krachtbron, die Matra 12-cilinder, veruit de luidruchtigste van alle Formule-I-motoren en ook in uiterlijk opvallend door een grote oliekoeler opzij. Minder krachtig, maar wel zo betrouwbaar is de Ford Cosworth V 8 in de Matra International, een motor die dit raceseizoen ook de McLaren- en Lotus-bolides met veel succes voortstuwt. Ga maar na, in de eerste vijf W.K.-races zorgden de Ford-motoren voor evenveel zegespralen. 420 pk bij 9000 t/min levert deze geweldenaar, die in feite uit twee Formule-II-viercilinders bestaat. En dan de lichtblauwe monoposto's zelf. Uiterst slanke en ranke renwagens die hun wegligging en rijkwaliteiten op het glibberige Zandvoortse circuit wel hebben bewezen! Geen grote wagens. In feite de kleinste renwagens van alle uitgerekte bolides in de Formule-I-klasse. Zo klein, dat achter de versnellingsbak een paar lachwekkend dunne „bumpertjes“ moesten worden gemonteerd om niet onder de maat te blijven. Tot en met uitgebalanceerde bolides, voorzien van Girlingremmen en een Howlandversnellingsbak en kwistig toegepast titaniummateriaal in de bewegende en roterende delen. Zeer licht, maar ontstellend duur spul, dat titanium. Maar ten gerieve van de generaal-lui-mème en zijn heetgebakerde volgelingen mag geen enkel middel onbeproefd blijven om het „Vive la France, vive la République, vive Matra“, op zeer vele internationale circuits, waar ook ter wereld, te laten weerklinken!

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

IK WAS NET DE VALREEP VAN DE "CATALINA" AF TOEN ER EEN ZWARTE WAGEN DE KADE OPDRAaide...

ZE HADDEN ME ONMIDDELLIJK IN DE SATEN EN ZET TEN DE ACHTERVOLGING IN. IK MOEST RENNEN VOOR MIJN LEVEN, OMDAT IK WEL BEGREEP DAT IK GEEN KANS HAD OM HET POLITIEBUREAU TE BEREIKEN, SCHJOOT IK DAT KROESJE "DE BLAUWE KAAI-MAN" BINNEN, HOLDE NAAR DE TELEFOON EN VROEG JOUW NUMMER IN PARIJS, MICHEL. IK MOEST OP DE VERBINDING WACHTEN EN HOORDE MIJN ACHTERVOLGERS DE KROES BINNEN KOMEN DAVEREN.

MICHEL...IK BEN HET, STEVE! HELP ME, VLUIG!

KOM DIRECT... HELP!

HIJ KOMT ALWEER BIJ... IK HOOP DAT-IE TEGEN MIJ OOK ZO SPRAAKZAAM IS ALS DAARNET DOOR DE TELEFOON...

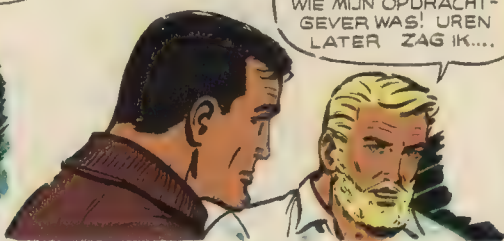
IK WEET HET NIET. HIJ IS KEIHARD...TEGEN ONS WILDE HIJ NIETS LOSLATEN...

TOEN IK BIJ KENNIS KWAM, BEGON HET "VERHOOR". PABLO, DIE GORILLA, BEWERKTE ME MET ZIJN VUISTEN. IK VOELDE ME ELLENDIG...

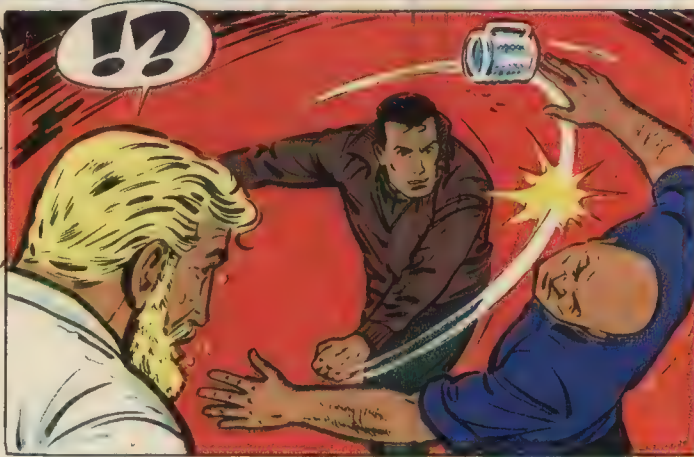

ACH, DIE PABLO IS GELOOF IK HELEMAAL NIET ZO SLECHT. ALLEEN OP DE PLAATS WAAR ZIJN HERSENS HOREN TE ZITTEN, HEEFT HIJ EEN BLOK BETON.

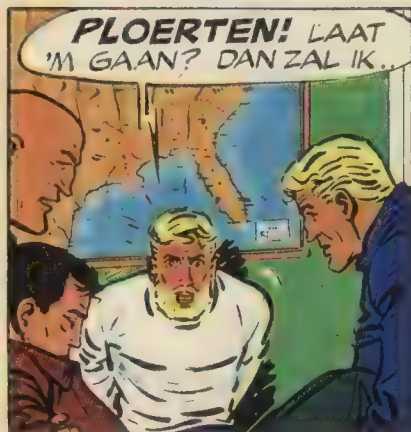
MISSCHIEN HEB JE WEL GELIJK. MAAR LOLLIG VOND IK HET NIET. IK GELOOF DAT ZE ME DRIEMAAL BUITEN WESTEN RANSELDEN. EN IEDERE KEER ALS IK WEER BIJKWAM, VROEGEN ZE ME WEER WIE MIJN OPDRACHTGEVER WAS! UREN LATER ZAG IK....

!?

PLOERTEN! LAAT 'M GAAN? DAN ZAL IK...

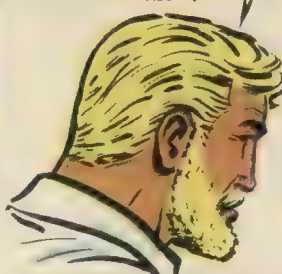

JE WERKT JE HOE LANGER HOE MEER INDE NESTEN, KNAAP. VERTEL ONS NU MAAR BRAAF, WAT WE WILLEN WETEN, DAN ZAL JE VRIEND 'T OVERLEVEN!

OKAY!

IK HEB ZE TOEN HET EEN OF ANDER VERHAALTJE OP DE MOUW GESPELD OVER EEN CONCURREREND VENNOOTSCHAP IN VERDOVENDE MIDDELEN. ZE GELOOFDEN ME NIET, MAAR ZELIETEN MICHEL MET RUST.

JE BENT TOCH EEN BEETJE VERKEERD INGELICHT. ZE SMETEN ME BEWUSTELOOS IN DE HAVEN!

WAT EEN SCHOFTEN. IK WIST NIET...

DE REKENING KOMT NOG WEL, STEVE! GA VERDER!

IK WERD WEER IN MIJN HUT OPGESLOTEN. DE 'CATALINA' BEGON TE VAREN EN IK BEGREEP DAT IK NIET HOEFDE TE REKENEN OP HULP VAN BUITENAF... NA EEN PAAR UUR VAREN...

LUISTER EENS, MAKKER. IK HEB OPDRACHT JE KOJD TE MAKEN EN IN HET KANAAL TE GOOIEN. MAAR IK STAPERUT, DE POLITIE ZIT ACHTER ONS.

IK BEN MAAR EEN GEWONE ZEEMAN. MOORDENAARSWERK IS TE VIES VOOR MIJ. WAT IK NOU GA DOEN, KAN 'ME M'N KOP KOSTEN EN DAAROM REKEN IK OP JE VOLLEDIGE MEDEWERKING.

IK SNIJ NOU DE TOUWTJES DOOR EN DAN DIJK JIJ DOOR DE PATRIJSPHOORT. PAS OP VOOR DE SCHROEF. WIE ZITTEN HIER IN HET ACHTERSCHIP!

BEDANKT TONY!

HOE IK HET VOOR ELKAAR GEKREGEN HEB, WEET IK NIET MEER, MAAR OP EEN GEGEVEN OGENBLIK LAG IK HALF BEWUSTELOOS TEGEN DE DIJK.

JAAR, HEB IK HEM GEVONDEN. IK BRACHT HEM NAAR HUIS. HOE DIE GANGSTERS BIJ MIJ GEKOMEN ZIJN, BEGRIJP IK NIET.

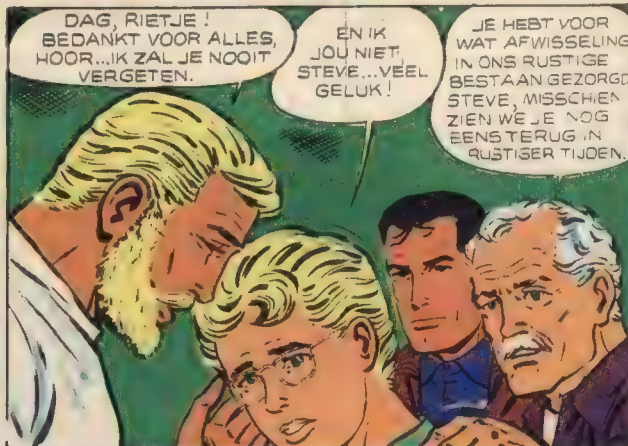
WAARSCHIJNLIJK HEBBEN ZE GEMERKT DAT STEVE NIET DOOD WAS. ZE WISTEN ONGEVEER WAAR HIJ OVER BOORD WAS GEZET EN OMDAT UW HUIS HET ENIGE HIER IN DE BUURT IS, IS HET LOGISCH DAT ZE HIER ZIJN KOMEN ZOEKEN....

HET GEZELNSCHAP IS IN IEDER GEVAL OP WEG NAAR DE GEVANGENIS. WE MOESTEN MAAR EEN PUNT ACHTER DIT AVONTUUR ZETTEN. STEVE, ALS JIJ MET ME MEEGAAT NAAR DE POLITIE, KUN JE 'N VERKLARING AFLEGGEN, DAN KAN DE F.B.I. METEEN WORDEN INGELICHT. IK ZAL ZIEN WAT IK VOOR DIE ZEEMAN TONY VAN JE KAN DOEN.

ALS IK HET GOED BEGRIJP, BEN JE NU VAN JE OPDRACHT ONTSLAGEN, STEVE. MAAR DENK NIET DAT JE VAKANTIE KUNT HOUDEN. ER LIGT EEN NIEUW CONTRACT VAN DE VAILANTFABRIEKEN VOOR JE KLAAR.

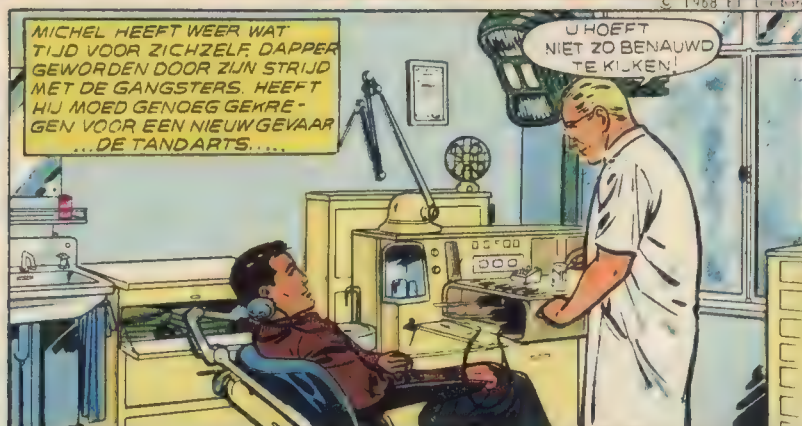
DAG, RIETJE! BEDANKT VOOR ALLES, HOOR... IK ZAL JE NOOIT VERGETEN.

EN IK JOU NIET, STEVE... VEEL GELUK!

JE HEBT VOOR WAT AFWISSELING IN ONS RUSTIGE BESTAAN GEZORGD, STEVE. MISSCHEN ZIEN WE JE NOG EENS TERUG IN RUSTIGERE TIJDEN.

VANAVOND OM ACHT UUR GEVEN WE EEN FEEST IN HET HOTEL! JULIE KOMEN TOCH OOK?

MICHEL HEEFT WEER WAT TIJD VOOR ZICHZELF DAPPER GEWORDEN DOOR ZIJN STRIJD MET DE GANGSTERS. HEEFT HIJ MOED GENOEG GEKREGEN VOOR EEN NIEUW GEVAAR... DE TANDARTS....

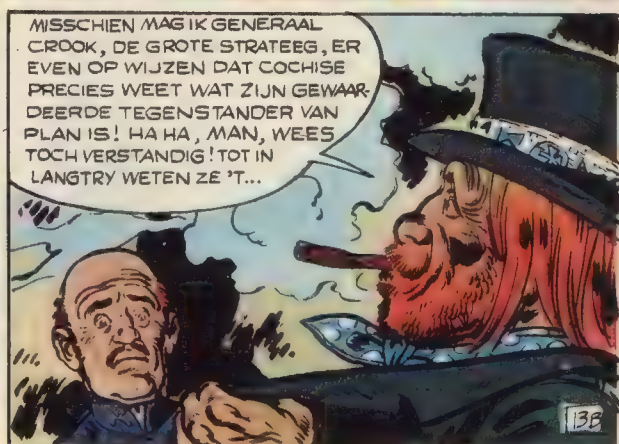
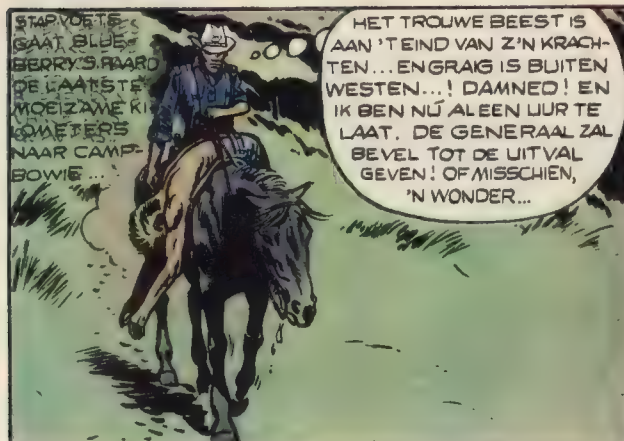
U HOEFT NIET ZO BENAUWD TE KIJKEN!

luitenant BLUEBERRY

OP WEG N

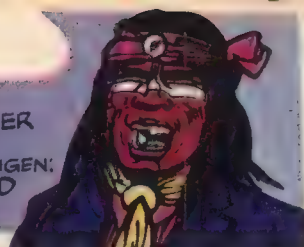
Blueberry weet op het laatste ogenblik Graig te redden

NAAR COCHISE

TEKST:
CHARLIER

TEKENINGEN:
GIRAUD

van de mieden. Maar als die poema er nu eens niet was geweest om de Apachen weg te lokken ..

TROUWENS, VLAK VOOR DE POORTEN VAN CAMP-BOWIE, IN HET VLUCHTELINGENKAMP, WEMELT 'T NATUURLIJK VAN DE SPIONNEN! COCHISE HEEFT JE WIJSGE-MAAKT DAT HIJ AL Z'N MANNEN IN DE SIERRA HEEFT VERZAMELD....!

EN OP 'T ALLERLAATSTE NIPPERTJE BREEKT -IE Z'N TENTENAF EN GAAT ER MET AL Z'N BAGAGE EN WAPENS VANDOOR! HAHA, HIJ LAAT ALLEEN 'N PAAR MANNETJES ACHTER OM JOUW VERKENNERS WIJS TE MAKEN DAT ZE ER NOG ZIJN!

HI HI, ALS JIJ IN DE SIERRA KOMT, ZIJN DE VOGLTJES GEVLOGEN! EN WIE WEET, MISSCHIEN HEEFT COCHISE WEL 'N PRACHT VAN 'N HINDERLAAG VOOR JE KLAARLIGGEN, HI-HI-HI!!

SIR! DIE LANDLOPER ZIT TE FANTASEREN ALS...

LUITENANT, DIE 'LANDLOPER' DWAALT AL MEER DAN VEERTIG JAAR DOOR DEZE STREKEN...! HIJ WEET HIER BETER DE WEG DAN DE APACHEN... DIE HEM OVERIGENS VOLKOMEN VERTROUWEN!

DAMNED, WAT MOETEN WE NOU DOEN?

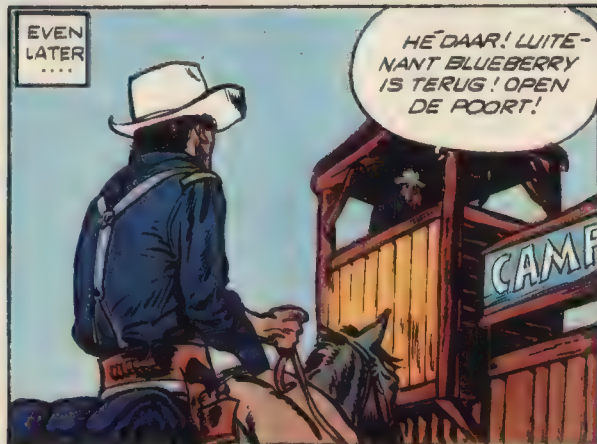
HET HEEFT GEEN ZIN IN 'T WIL-DE WEG OP MARS TE GAAN! NIEMAND WEET WAAR WE DIE ROODHUIDEN MOETEN ZOEKEN...! LUITENANT! MAAK BEKEND DAT DE VELD-TOECHT VOORLOPIG NIET DOORGAAT!

HiHiHi!

UREN LATER...

EINDELIJK, CAMP-BOWIE! HÉ ?? ZE ZIJN ER NOG! ZOU CROOK DAN TOCH NOG OP ME GEWACHT HEBBEN?

EVEN LATER

HÉ DAAR! LUITENANT BLUEBERRY IS TERUG! OPEN DE POORT!

HIJ HEEFT LUITENANT GRAIG MEEGEBRACHT... IS DIE MAN DOOD?

NEE! WAARSCHUW DE DOC! BRENG GRAIG NAAR DE ZIEKENZAAL! LICHT MISS DICKSON IN!

BLUEBERRY! LEVEND EN WEL! ONGELOOFLIJK, DIE MAN IS ON-KWETS BAAR!

EEN WONDER DAT U NOG IN CAMP-BOWIE BENT, SIR! IK HEB HET TELEGRAM VAN WASHINGTON! ALSTU BLIJFT!

© 1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON
ILLUSTRATIE RENE FOLLET

DE HOND VAN JOHN THORNTON

Alleen de sterksten kunnen het barre noorden overleven. Zo vergaat het 't span van Mercedes: het ijs draagt niet meer, de begeleiders en hun honden vinden een smartelijk einde in het kolkende rivierwater. Alleen Buck is aan de catastrofe ontkomen. Omdat hij het onheil voelde naderen en omdat John Thornton zich over hem heeft ontfermd. Buck heeft zijn laatste baas gevonden, de enige voor wie hij echte genegenheid kan opbrengen

Toen de vorige december John Thorntons voeten bevroren, hadden zijn kameraden hem zo goed mogelijk verzorgd achtergelaten om te genezen. Zelf waren ze stroomopwaarts getrokken om bomen te kappen voor een vlot dat hen naar Dawson zou moeten brengen. Hij hinkte nog een beetje op het tijdstip dat hij Buck redde, maar met het aanhoudende warme weer herstelde hij al gauw helemaal. En hier, de hele lange lentedag luiierend op de rivieroever, kijkend naar de stroom, loom luisterend naar het gefluit van de vogels, begon Buck langzaam weer op krachten te komen. Het is goed te rusten als je drieduizend mijlen hebt afgelegd en het viel niet te ontkennen dat Buck lui werd terwijl zijn wonden genazen, zijn spieren zwoilen en het vlees weer op zijn botten terugkeerde. Trouwens, ze luierden allemaal — Buck, John Thornton, Skeet en Nig — wachtend op de komst van het vlot. Skeet was een kleine Ierse setter, die algaau vriendschap met Buck sloot omdat deze, halfdood, niet in staat was haar eerste toenadering af te wijzen. Nig,

even vriendelijk, al toonde hij dat minder uitbundig, was een grote zwarte hond, half bloedhond, half jachthond, met ogen die lachten en een grenzeloze goedhartigheid. Tot Bucks verbazing toonden deze honden zich niet jaloers op hem. Ze leken even vriendelijk en grootmoedig als John Thornton zelf. Toen Buck weer op krachten was gekomen, betrokken zij hem in allerlei dolle spelletjes, waaraan ook John Thornton zelf meedeed omdat hij dat nu eenmaal niet kon laten, en op die manier buitelde Buck een nieuw bestaan binnen. Voor het eerst voelde hij liefde, echte hartstochtelijke liefde. Dit was iets anders dan de kameraadschap die hij Rech-

ter-Miller en zijn zonen had toegedragen. Deze liefde, koortsig en brandend, aanbidding gelijk aan krankzinnigheid, kon alleen John Thornton in hem opwekken. De man had hem het leven gered, dat was al iets, maar bovendien bleek hij een ideale baas. Andere mannen zorgden goed voor hun honden uit plichtsgevoel en zakelijke overwegingen, maar hij zorgde voor het welzijn van zijn honden alsof ze zijn eigen kinderen waren, zo was hij nu eenmaal. Maar hoe groot Bucks liefde ook was, het primitieve instinct dat het noorden in hem had wakkergeroepen, bleef levend en werkzaam. Trouw en toewijding, maar ook woestheid en sluwheid

kenmerkten hem. Hij was eerder een wilde hond die uit de wildernis te voorschijn was gekomen om bij John Thorntons vuur te zitten, dan een tamme hond uit het Zuiden. Gevoelens die ouder waren dan hijzelf, werden levend, de ongetemde hond, de halfwolf, de wilde wolf begon zich in hem te roeren, vooral als hij bij het vuur lag en droomde. En zo machtig begonnen deze oergevoelens te worden, dat het was alsof hij een roepstem uit de wildernis hoorde. Zo vaak als hij die roepstem opving, van ver tot hem doordringend, geheimzinnig lokkend, voelde hij zich gedwongen het vuur te verlaten en het woud in te gaan, steeds dieper en ver-

der, tot waar de grond door geen mensen betreden was. Hij wist niet waarheen of waarom en dat vroeg hij zich ook niet af, want de roep van de wildernis was luid en gebiedend. Maar even vaak als hij werd weggeleid tot in de groene schaduwen van het onbetreden bos, zo vaak dwong zijn liefde voor John Thornton hem, weer terug te keren naar het vuur. Thornton alleen weerhield hem. De rest van de mensenwereld betekende niets. Voorbijgangers mochten hem vleien, daar bleef hij koud over, en als een man al te uitbundig werd, liep hij weg. Toen Thorntons compagnons, Pete en Hans, op het langverwachte vlot kwamen aanvaren, weigerde hij notitie van hen te nemen, tot hij geleerd had dat ze vrienden van zijn baas waren. Daarna verdroeg hij hen op een passieve manier, nam gunsten van hen aan alsof hij hun er een plezier mee deed. Ze waren van hetzelfde grootmoedige soort als Thornton, aardse, eenvoudig denkende mannen met heldere ogen, en vóór ze het vlot stroomafwaarts naar Dawson lieten varen, begrepen ze Buck

en zijn manieren, en drongen niet aan op vriendschap, zoals met Skeet en Nig. Maar zijn liefde voor Thornton scheen toe te nemen.

In Circle City, nog voor het jaar om was, kon Buck zijn gevoelens voor zijn baas daadwerkelijk bewijzen. Zwarte Burton, een kwaadaardige kerel, had ruzie gezocht met een „groentje" in de kroeg, toen Thornton goedgehumeurd tussenbeide kwam. Buck lag als gewoonlijk in een hoek, de kop op de poten, iedere beweging van zijn baas gade te slaan. Burton haalde uit zonder waarschuwing en gaf John Thornton een opstopper die hem deed rondtollen, zodat hij zich voor een val moest behoeden door de bar vast te grijpen. De omstanders hoorden een geluid dat geblaf noch gejam was, eerder een soort gebrul, en zagen Bucks lijf met een enorme sprong van de vloer komen, recht op Burtons keel toe. De man redde zijn leven door onwillekeurig zijn arm uit te steken, maar viel ruggelings neer, met Buck boven op hem. Buck liet de arm los, alleen om weer naar de keel te kunnen grijpen. Deze keer kon de man hem niet bijtijds afweren en werd zijn keel opengereten. Toen trokken de toegeschoten omstanders Buck weg; maar terwijl een dokter het bloed stelpde, liep hij woedend grommend heen en weer, bereid opnieuw aan te vallen, maar weerhouden door een haag van vijandige knuppels. De mannen beraadslaagden en kwamen overeen dat Bucks moordlustige aanval was uitgelokt en hij vrijuit ging; maar zijn reputatie was gevestigd en vanaf die dag was zijn naam bekend in elk kamp van Alaska. Later, in de herfst, redde hij John Thorntons leven op een heel andere manier. De drie compagnons loodsten een lange, smalle boot door een reeks stroomversnellingen van Forty-Mile-Creek. Hans en Pete begeleiden de boot vanaf de oever, hem afremmend met een dun Manila-touw, steun zoekend van boom tot boom, terwijl Thornton zich op de boot bevond, de vaart regelend met behulp van een lange stok en aanwijzingen schreeuwend naar de kant. Buck, op de oever, bleef bezorgd en gespannen met de boot meelopen, zijn blik onafgebroken op zijn baas gericht. Op een bijzonder moeilijk stuk, waar een paar rotsblokken net boven het water uitstaken, ver in de rivier, moest Hans het touw laten vieren en, terwijl Thornton de boot verder de stroom afboomde, langs de oever vooruit hollen tot hij verderop het touw weer kon straktrekken, als de rotsen gepasseerd waren. De boot kwam veilig langs de gevaarlijke plek en vloog stroomafwaarts, met duizelingwekkende snelheid, toen Hans het touw straktrok — te plotseling. Het vaartuig kanteelde en Thornton werd eraf geslingerd en meteen door het woeste water megevoerd naar het wildste gedeelte, waar geen zwemmer zich uit de bruisende kolken zou kunnen redden... Buck was prompt de rivier ingesprongen; en na driehonderd meter in de woeste stroom haalde hij zijn baas in. Toen hij voelde dat Thornton zijn staart vastgreep, begon hij naar de oever te zwemmen, met al zijn geweldige kracht. Maar het ging te langzaam en de snelheid van het water nam toe. Van beneden kwam een dreigend gebulder, waar de ziedende stroom nog woester werd en zich tussen de rotsblokken doorperste als door de tanden van een reusachtige kam. De zuiging van het water was verschrikkelijk en Thornton wist dat ze de oever niet zouden halen. Hij schuurde langs een rots, kneusde zich aan een tweede en botste met een dreunende slag tegen een derde. Buck loslatend, greep hij met beide handen de glibberige top vast en schreeuwde boven het gebulder uit: „Ga Buck! Ga!" Buck werd meegevoerd, verder stroomafwaarts, en was niet in staat zijn vaart af te remmen.....

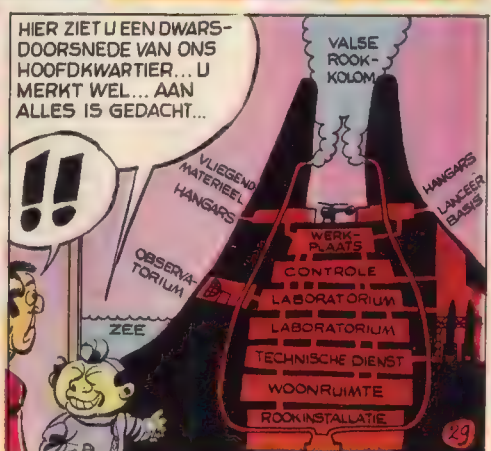
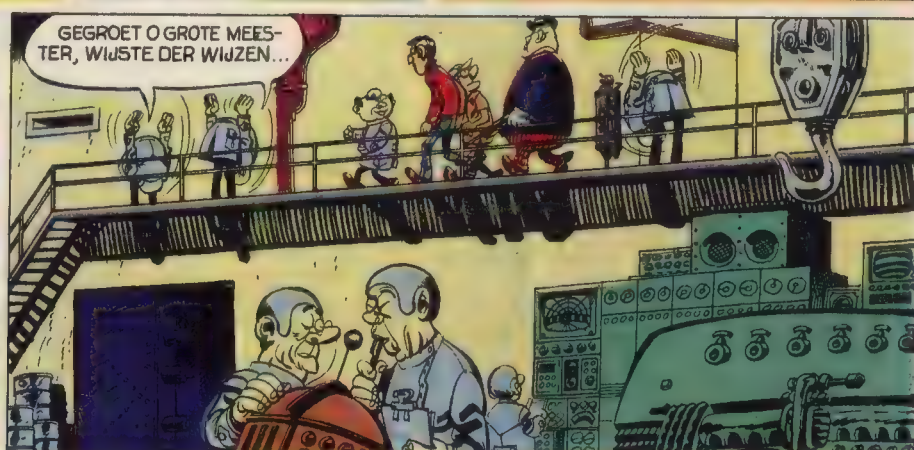
VOLGENDE WEEK:

„Nee, meneer, u kunt naar de hel lopen."

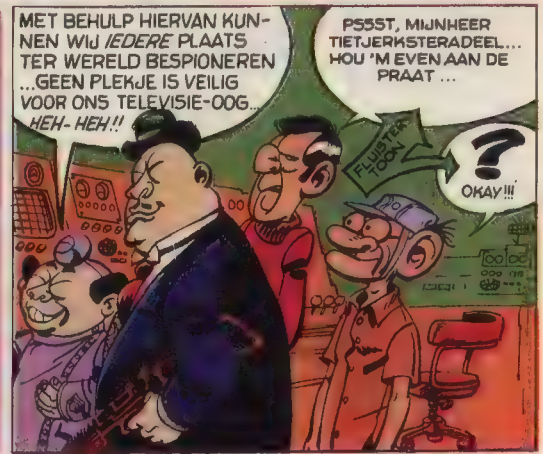
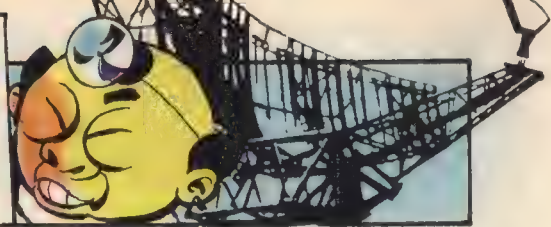

AGENT 327

Na een serie halsbrekende avonturen ontmoet de wakkere IJzerbroot, vergezeld van de onverzamelde Tietjerksteradeel, zijn tegenstander Doctor Mayhe.

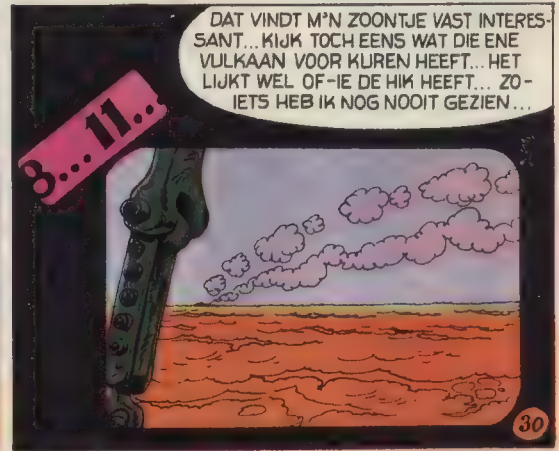
NAAM: IJZERBROOT, Hendrik
 CODENUMMER: 327
 DOSSIERVERWIJZING: zie onder M, (dossier Dr. Maybe)
 OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
 RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
 OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
 de Alg. K.S. 010-251610 ref. Deuxième Bureau, CIA,

ALS AGENT 327 OP DE BEDIENINGSKNOP VAN DE CAMOUFLAGE-ROOKLOOM DRUKT, HOUDT DE ZE ABRUPT OP...

INTUSSEN, ENKELE KILOMETERS VERDEROP...

WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P. JACOBS

Waar heeft Olrik Durantou gebracht? Pradier gelooft Sharkey niet als die zegt dat

BLAKE EN MORTIMER ZIJN MET COMMISSARIS PRADIER MEEGEREDEN NAAR 'N GEBOUW VAN OPENBARE WERKEN...

COMMISSARIS, DIT IS DE CONCIERGE... HIJ WEET DE DEUR DIE TOEGANG GEEFT TOT DE CATACOMBEN...

PRACHTIG! WEET U BENEDEN OOK DE WEG?

ZEKER, MAAR VOOR WE NAAR BENEDEN MOGEN, MOET IK TOESTEMMING HEBBEN...

HET SPIJT ME, MAAR DAAR HEBBEN WE GEEN TIJD VOOR!

OP UW VERANTWOORDING DAN... GAAT U MAAR MEE...

DE POLITIEMANNEN VOLGEN DE CONCIERGE...

DE INGANG IS DAAR LINKS.

VOORZICHTIG! DE TRAP IS STEIL!

NA ONGEVEER TACHTIG TREDENDE TE ZIJN AFGEDAALD, KOMEN DE MANNEN IN EEN VOCHTIGE ONDERAARDESE GANG DIE ZO 'N DERTIG METER BREED IS EN TWEE METER HOOG...

KIJK! WE MOETEN ZORGEN DE ZWARTE STREEP OP HET PLAFOND NIET UIT 'T OOG TE VERLIEZEN...

BEGREPEN!

EN SHARKEY! WAAR HANGT OLRIK UIT?

EHH... OH, DAT 'S 'N STUK VERDER... KOM MAAR MEE!

DE ONDERAARDESE GANG WORDT SPOOKACHTIG VERLICHT DOOR DE ZAKLANTAARNS VAN DE MANNEN... OP VERSCHILLENDE PLAATSEN ZIJN ONDERWEG ZIJJANGEN ZICHTBAAR, MAAR HEKKEN VERSPERREN DE TOEGANG...

ZE ZEGGEN DAT DIT GANGENSTELSEL 300 KILOMETER LANG IS!

INDERDAAD! ALS ER WAT GEBEURT, KAN NIEMAND IETS DOEN!

NEE, VOOR DE LOL KOM JE HIER NIET!

ALS SANZEN ACHTER ELKAAR LOPEN LIGT MEN NIET!

WAT 'N GELUK DAT DIE CONCIERGE DE WEG WEET!

ZEG DAT WEL: IK ZOU HIER NIET GRAAG VERDWALEN!

DAT DOET ME DENKEN AAN DIE KNAAP HIER UIT DE BUURT DIE KLANDESTIEN WAT DRANK WILDE GAAN HALEN UIT DE Kelder VAN 'N GROTE WIJNHANDEL, VIA DEZE GANGEN... MAAR HIJ VERDWAALDE HOPELOOS...

TJA... EN TOEN ZE 'M ELF JAAR LATER TERUGVONDEN, WAREN Z'N SCHOENZOLEN HELEMAAL VERSLETEN!

TROUWENS... NOG NIET ZO LANG GELEDEN IS EEN LEERLING VAN 'N TECHNISCHE SCHOOL...

ZEG, HOU OP! WETEN JULLIE NIKS VROLIJKERS?

Olrik z'n hoofdkwartier in de catacomben heeft. Bij wijze van uitzondering spreekt de schurk dit keer echter de waarheid....

OPEENS BLIJFT SHARKEY STAAN.

VERDRAAD! DACHT IK HET NIET!?

WAT SER AAN DE HAND?!

IK BEN DE WEG KWIJT!

WAT?!

LUISTER, COMMISSARIS...DE ENIGE MANIER OM ONZE SCHUILPLAATS TE VINDEN IS HET AANTAL PAssen TE Tellen TUSSEN Twee ORIENTATIEPUNTEN! MAAR DAT LUKT ME NOOIT ALS DIE KNAAP DE HELE TIJD GRAPPEN LOOPT TE MAKEN, MIJN HANDEN GEBODEN EN IK SEEN LICHT HEB!

HMM...JIJ HEBT GELIJK...GOED, MAAK Z'N RECHTERHAND VRIJ EN GEEF 'N EEN ZAKLANTAARN! MAAR LAAT DIE KETTING NIET LOS!

SHARKEY LOOPT NU VERDER, ZORGVULDIG DE GROND AFZOEKEND MET ZIJN ZAKLANTAARN. OP DE VOET GEVOLGD DOOR ZIJN BEWAKER. LANGZAAM NADERT HIJ EEN DOOR EEN HEK AFGESLOTEN ZIJGANG, WAAR VOOR DE CONCIERGE STAAT....

...HIJ IS NOG MAAR TWEE METER VAN DE MAN VERWIJDERD ALS...

WAT BETEKENT DAT?!

'N ORIENTATIE-PUNT! KIJK MAAR!

MAAR PLOTSELING...

SHARKEY WERPT ZICH OP DE CONCIERGE EN STELT HEM MET EEN VUISTSLAG BIJTEN GEVECHT...

DE BANDIET SPRINGT OVER DE MAN HEEN, DUWT HET HEK OPEN EN VERWIJNT IN DE ZIJGANG

© 1968 Ed. Lombard

WORDT VERVOLGD

I LOVE GEORGIE BEST!

Wie is de mooiste voetballer van 't jaar? George Best, menen de lezers van het Engelse weekblad FAB unaniem! En dat terwijl vierhonderd Engelse sportjournalisten Sjors ook al tot de „Voetballer van het jaar” hadden uitgeroepen.

JULIE ANDREWS kreeg, f 3,5 milj. voor één optreden.

KASSA!

ALTIJD LEUK OM ONDERWEG AANSpraak TE HEBBEN!

PSSST... PSSST... PSSST...

De fluisterende 500 cc/standaard-BMW van Herbert Spahn werd voor de 25ste maal naar de zege gestuurd. Gevolg: Herbert staat aan de top van de Nederlandse motorrijderswereld.

ZE KAN 'M TOCH MOEILIK UIT DOEN!

PETER SELLERS kwam op de set in Hollywood, zag de knalrode jurk van de scriptgirl en werd daarvan zó iebelig dat hij riep: „Andere jurk of ik ga weg!” Sellers heeft overwonnen.

BAH!

ZO'N GORDIJN BLUKT TOCH NOG WEL 'NS OPENGESCHOVEN TE WORDEN!

onherkènbaar!

Mia Ferrow is naar de transmediterende Maharishi geweest, die haar prompt tot een van zijn betere leerlingen uitriep. Dat had tot gevolg dat ze net als de Beatles de volle prijs moest betalen voor zijn lessen. Nu is ze weer terug en niemand die haar nog herkent. „Jonger geworden”, roept men. „Nog actiever”, zeggen anderen. Ze gaat spelen in „Secret Ceremony”.

OCH, 'T IS WEER 'NS WAT ANDERS...

HORT SIK! IK WIL NU EINDELIJK WEL 'NS PAELLA ETEN!

Misschien zijn ze al in Spanje: de 21-jarige Marie Maurice van Geel uit Rotterdam en haar paard. Eerst moest Marie sparen voor de aankoop van haar vervoermiddel en toen wilden haar ouders dat ze pas weging als ze meerderjarig is. Ze zijn nu samen vertrokken.

Dusty Springfield heeft zich van haar manager Vic Billings vrijgemaakt. Vic wilde niet op al haar buitenlandse tournees mee. Dusty zoekt nu 'n persoonlijke manager zonder wagenvrees.

BEACH BOYS

Uit Beverly Hills bereikt ons het bericht dat THE BEACH BOYS komende herfst een Europese tournee gaan maken. Een bijzonderheid is dat de BB's ook de landen achter het „Ijzeren gordijn” aandoen. Dat is dan de eerste Amerikaanse peegroep.

Een maand lang heeft Radio Vaticana oprechte pop en beat uitgezonden. Maar „hogerhand” greep in. Het mocht niet meer. Voortaan zal Vaticana weer uitsluitend uitzendingen verzorgen waar geen jongere naar luistert.

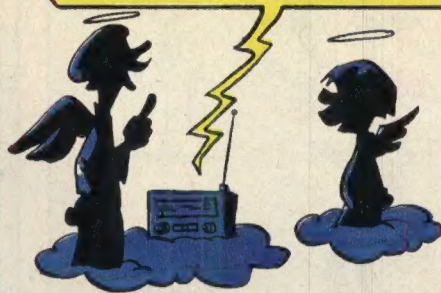

FOTO-LINNEN

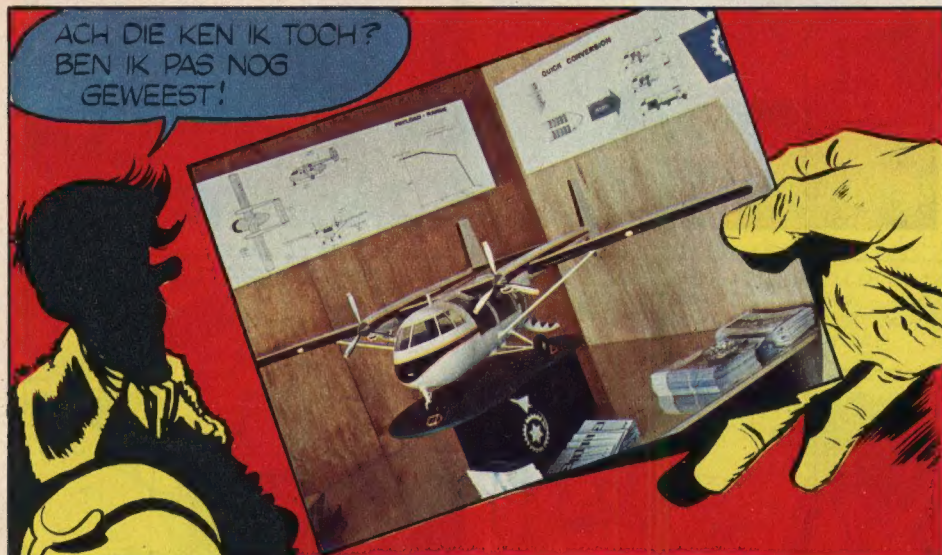
Het is er weer: fotografisch linnen. De ijverige amateur-fotograaf (pas toch op voor stof in de doka!) kan er alles van maken: kussenovertrekjes, vechtpetten, exclusieve zakdoeken, lampekappen, schilderijen op echt linnen — overschilderen dus! — enz.

André Jansen

Is de broer van de talentvolle Harrie en Jan. André moet je in de gaten houden, want wij voorstellen hem een gouden toekomst.

SUPERDEN TWIGGY mag Rusland niet in. Le Literaturnja Gazeta heeft haar beschreven als... een instrument van het kapitalisme.

De eigen Israëliëse vliegtuigfabrieken (er werken 6000 mensen) hebben van de Amerikaanse fabriek Aero Commander alle rechten van de Jet Commander gekocht. Voortaan mag er dus geen enkele meer in Amerika worden gebouwd en wel in Israël. Hij heet nu Arava en 't is een STOL-vliegtuig.

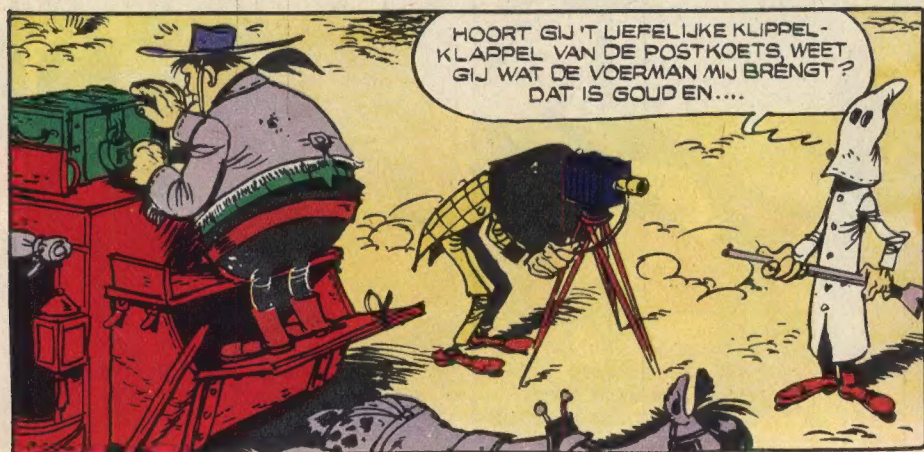
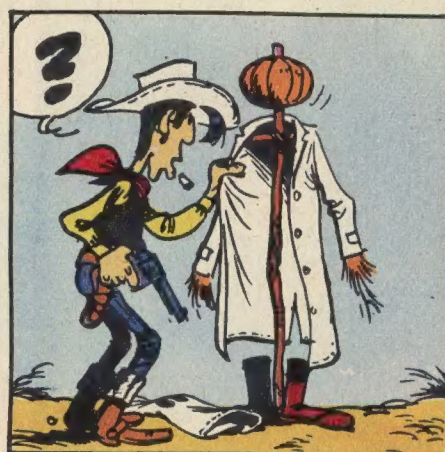
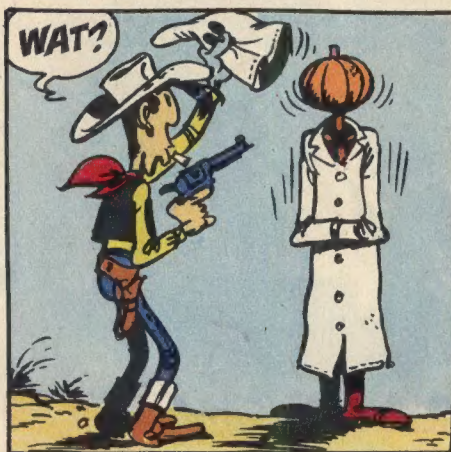

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS

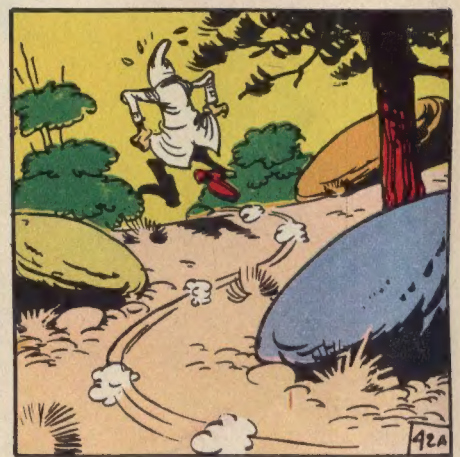
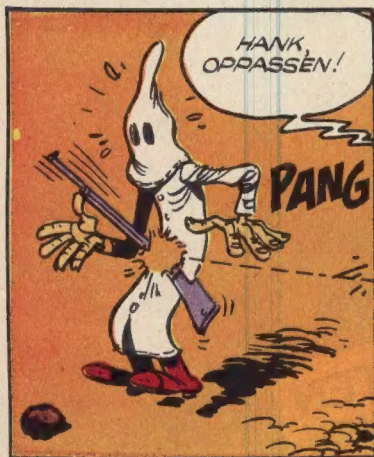
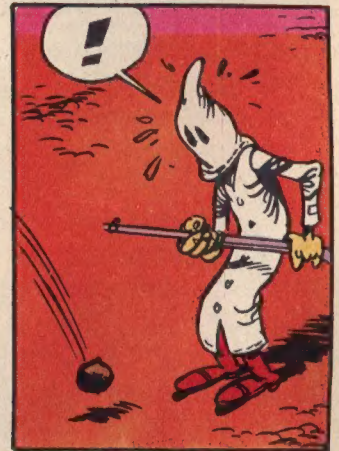
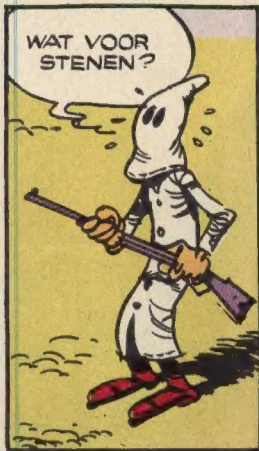
TEKST: GOSCINNY

DE

POSTKOETS

Is het onvoorstelbare gebeurd? Moet Lucky Luke het goud, na het uit handen van alle schurken van het Wilde Westen te hebben gehouden, nu overgeven aan de ex-schoolmeester Buri?

© 1968 Real Presse

WORDT VERVOLGD

DE BEROEMDSTE GLIMLACH

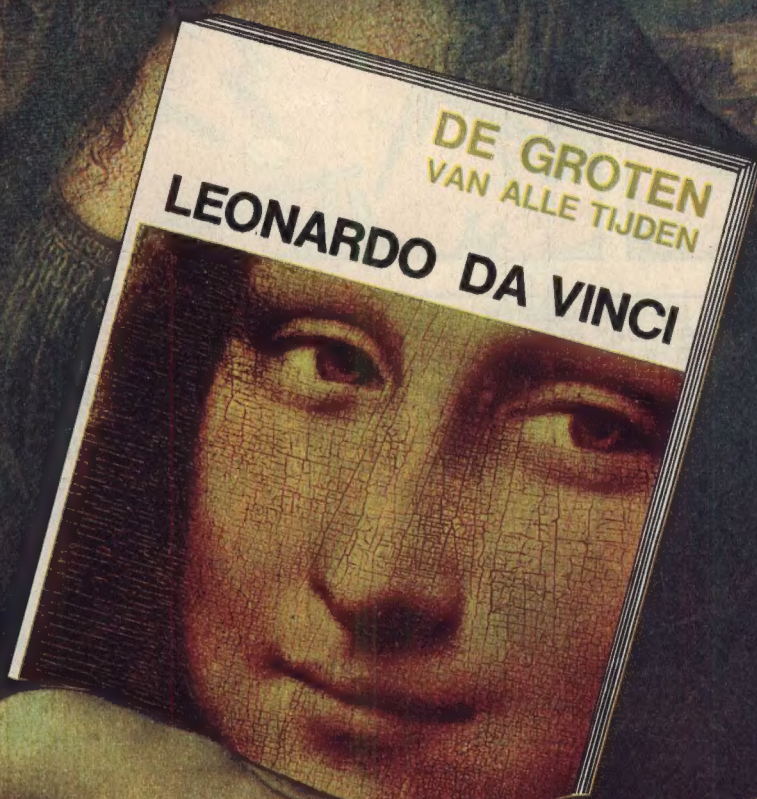
Onsterfelijk is de glimlach
van Mona Lisa, die Leonardo
da Vinci schilderde.

Lees in het nieuwe boek uit
de serie

DE GROTEN VAN ALLE TIJDEN

alles over het leven van
de man, die zoveel en het
zo goed deed!

Reeds eerder verscheen
in deze serie: **NAPOLEON**
(nog voorradig)

PRIJS VOOR
NIET-ABONNEES f 6,20.
VOOR BELGIE:
N.V. TIJDSCHRIFTEN
UITG. MIJ.
VAN SCHOONBEKE-
STR. 34, ANTWERPEN
PR 83405. PRIJS 100 FR.

VOOR
PEP-ABONNEES

4,95

**VRAAG DIT BOEK MET FANTASTISCH VEEL KLEURENAFBEELDINGEN AAN DE BEZORGER
VAN JE LIJFBLAD**